

hedde: „Politivirigheden i Forening med vedkommende kommunale Autoritet kan derhos foreskrive den Paagjældende Dagtagelsen af saadanne Regler“ etc. Jeg kan ikke finde dette Forslag tilraadeligt; jeg troer ikke, at det vil være i sin Orden, at man vil binde Politivirigheden, der er og bør være ansvarlig for Haandhævelsen af Orden i sin Jurisdiction, til et Samtykke af en kommunal Autoritet. Det er Politivirigheden, der som saadan er forpligtet og maa være berettiget til at foreskrive, hvad den anseer for nødvendigt og rigtigt med Hensyn til Overholdelsen af god Politiorde, og man lammer dens Virksomhed, naar man binder dens Beslutninger til et Samtykke af en kommunal Autoritet. Jeg troer ogsaa, at man stiller den kommunale Autoritet skævt, naar man paabyrder den et Ansvar i saa Henseende, ligesom jeg ogsaa har den Opfattelse af de kommunale Autoriteters Stilling, at de ikke have nogenfomhelst Virighedsmyndighed. Det forekommer mig ogsaa, som jeg tillod mig at bemærke ved første Behandling, at det, som det ærede Medlem har tilsigtet ved denne Bestemmelse, i det Væsentlige vil kunne opnaaes uden et saadant Tillæg; jeg forudsætter nemlig, at Politivirighederne baade kunne og ville benytte den Bistand, som de kommunale Autoriteter kunne yde. Derimod troer jeg, som sagt, ikke, at det gaaer an at gjøre Virighedernes Virksomhed afhængig af Samtykke fra disse kommunale Autoriteter.

J. M. Hansen: Det kan ikke falde mig ind, at indlade mig paa Drøftelsen af juridiske Spørgsmaal med den sidste ærede Taler; thi der vilde jeg komme tilfört, men jeg vil holde mig til, hvad der er det Væsentlige for mig, nemlig at Loven bliver saaledes, at Befolkningen i Virkeligheden kan være tjent med den; thi jeg holder meget mere paa, at en Lov er saaledes, at den ikke giver Anledning til eller er skiftet til at fremkalde Forurettelse mod Noget, end at den har Mangler med Hensyn til et eller andet juridisk System; for den ærede Taler er Systemet Hovedsagen, men for mig er Livet og Virkeligheden Hovedsagen. Jeg har hørt hans lange Deduction, og den var vistnok overmaade god og rigtig fra hans ju-

ridiske Standpunkt; men jeg troer ikke, at den er holdbar, naar man seer Sagen fra den Side, hvorfra jeg maa betragte den. Hvad han udtalte mod Forslaget fra den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts anden Valgkreds (Alberti), om at første Paragraph skulde udgaae, da har han i den Henseende holdt sig til, hvad vi alle maae være enige i; men han glemte at omtale de Grunde, der have bevæget den ærede Rigsdagsmand til at stille sit Forslag. Han har saaledes lagt Vægt paa, at det er vigtigt at kunne forhindre Mennesker, som blot streife omkring for at betle eller for at begaae Brud paa den offentlige Orden, fra en saadan Omstreifen; at dette er vigtigt, nægter Ingen, men Forslaget om, at § 1 skal gaae ud, er stillet, fordi denne Paragraph kan komme til at lægge Hindringer i Veien for Folk, der reise omkring i gode og lovlige Erinder, naar det er simple Folk, der ikke føre Bevist i Kommen for, at de have lovligt Erhverv. Det er denne Fare for, at fagesløse Folk af en eller anden ivrig Politimester skulle blive anholdte og bebyrdede med mangfoldige Ubehageligheder, man løber ved at vedtage Paragraphen. Den ærede Rigsdagsmand har selv bestyrket mig i Troen paa denne Fare, idet han, som jo maa have megen Kjendskab til saadanne Forhold, ved første Behandling udtalte, at det var ham bekendt, at mange Politimestre havde ulovlig anvendt Anordningerne om Løsgængeri; men denne hans Erfaring maa være en Bestyrkelse for, at Lovforslagets § 1 virkelig indeholder en ikke ringe Fare for aldeles fagesløse Folk. Den ærede Rigsdagsmand opstillede derimod, at de Paagjældende ville finde deres Sikkerhed i Domstolene, idet disse vel ville vide at afgjøre, om en Politimester uden Grund har lagt Hindringer i veien for saadanne reisende Personer, og erindrede tillige om, at Politimesteren ikke er den, der dømmes; men da han vilde bekæmpe Forslagene til § 2, gjorde han det netop ved at erindre om, at Politivirigheden tillige var Dommer; i dette Stykke raisonnerer han altsaa aldeles modsat med Hensyn til Lovforslagets § 1 og med Hensyn til Endringsforslagene til § 2. Den Sikkerhed, som de Paagjældende have i Domstolene, maa man vel lægge Mærke til først findes hos de over-